18/04/2021

Αφιέρωμα στον Επίσκοπο της Νεολαίας της Καρδίτσας

/ Ορθόδοξες Προβολές

Του Γεωργίου Η. Αρκομάνη, Πρωτοψάλτης Ιερού Ναού Αγίας Μαρίνας Νέας Φιλαδέλφειας, Πτυχιούχος (BSc)Πολιτικών Επιστημών, Δημόσιας Διοίκησης & Οικονομίας – MSc Δημόσιο και Ιδιωτικό Δίκαιο- Τριτοετής Φοιτητής στην Ανωτάτη Εκκλησιαστική Ακαδημία Θεσσαλονίκης- Ιδ. Υπάλληλος

† Ο μακαριστός Επίσκοπος Ρεντίνης κυρός Σεραφείμ Καλογερόπουλος

«Μακάριοι οἱ νεκροί οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπ᾽ ἄρτι…ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν· τά γάρ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ᾽ αὐτῶν» (Ἀποκ. ιδ’ 13)
«Μὴ κλαίετε• οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει» (Λουκ. η΄ 41-56)

Στις 16.04.2016 μία μεγάλη καρδιά μας ἄφησε συμπληρώνοντας πέντε (5) έτη ἀπό τήν ἐκδημία του και ἀνεχώρησε για τήν αἰώνια πατρίδα για τήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ καθώς τελείωσε τόν δρόμο της ὁ ἀκάματος ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου ὁ μακαριστός Θεοφιλέστατος μας Ἐπίσκοπος Ρεντίνης κυρός Σεραφείμ βοηθός Ἐπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος και

Φαναριοφερσάλων.

Τόν μακαριστό Ρεντίνης κυρό Σεραφείμ κάλεσε ὁ Κύριος κοντά του ἐτσι ὠστε να τον ἀπομακρύνει ἀπό τήν ἐπίγεια ταλαιπωρία καί νά τόν ἀναπαύσει ἐν χώρα δικαίων. Μη ἐάσεις ἡμᾶς ὀρφανούς παρακαλοῦμε τόν Κύριο μας, καθώς νιώθουμε τήν ἀπουσία τοῦ ἀοιδίμου καί ἀλησμόνητου Ἐπισκόπου μας! Ἀλλά ἀντ' αυτοῦ να ποῦμε μνημονεύοντας τον καί ἐνθυμούμενοι ὅτι μας ἄφησε πίσω μεγάλη παρακαταθήκη.

Πλῆθος μαθητῶν καί νέων σέ Ἑλλάδα καί Γερμανία, καθότι εἶχε ἐργασθεῖ στόν χῶρο τῆς Ἐκπαίδευσης νουθέτησε καί ἀσχολήθηκε καί ἀφοσιώθηκε στούς χιλιάδες μαθητές μέ σκοπό νά τούς ἐμφυσήσει Χριστό να πιστέψουν σε ἕνα κόσμο ποῦ πρεσβεύει τήν κοινωνία τῆς ἀγάπης, τῶν χαρισμάτων. Ἐπί πλείστα ἔτη μέ κατασκηνωτές στις κατασκηνώσεις τῶν Χριστιανικῶν Μαθητικῶν Ὁμάδων (Χ.Μ.Ο) Κερασιάς Καρδίτσας ὡς ἀρχηγός τους ἔγινε διαπρύσιος κήρυκας τῆς ἄδολης, ἀδόλευτης ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ και μεταλαμπάδευε Ὀρθόδοξη Πίστη. Ἡ νεολαία εἶχε βρεῖ πλέον τόν πνευματικό της καθοδηγητή. Ο καθοδηγητής ἦτο γνήσιος ἄνθρωπος ποῦ σαγήνευε κάθε νέα ψυχή ποῦ ἀποῤῥοφούσε τόν πόνο τῶν ἀνθρώπων με τά προβλήματα τους σάν σφουγγάρι.

Ἠργάσθη στον ἀμπελώνα τοῦ Κυρίου ποῦ τόσο ἠγάπησε. Τα 3-4 τελευταία ἔτη ὑπέφερε και ὑπέμενε ὡς νέος Ἰὼβ χωρίς να γογγύσει και να δυσανασχετήσει οὔτε

στιγμή ἀπό τά προβλήματα τῆς ἀσθένειάς του. Ἐνθυμοῦμαι καταθέτωντας τήν μαρτυρία μου: Ἦταν Κυριακή Β’ Νηστειῶν και στόν Καθεδρικό Μητροπολιτικό Ναό Ἁγίων Κων/νου & Ἑλένης Καρδίτσας δεν εἶχε ξεκινήσει ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός. Εὑρισκόμενος στο ιερό ἀπό τήν δεξιά πύλη ὅπως μπαίνει κανείς στο ἱερό μπῆκε ὁ μακαριστός Ἐπίσκοπος Ρεντίνης κυρός Σεραφείμ. Ἐμφανῶς καταβεβλημένος ἔσπευσα να πάρω τήν εὐχή του.

Ἐκεῖνος δεν σκεπτόταν το πρόβλημὰ του εἶχε θα ἔλεγε κανείς ξεπεράσει τό γήινο εἶχε προχωρήσει σε ἕνα ἀνώτερο πνευματικό στάδιο και μου ἀνέφερε τι πρέπει να κάνω για το προσωπικό μου θέμα. Αὐτό δεν ἀποδεικνύει γιά τόν μακαριστό ἁπλά ότι εἶχε δύναμη ἀλλά ὅτι μέσα του ὑπήρχε ὁ Χριστός. Ὁ λόγος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «Χριστῷ συνεσταύρωμαι• ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός» εἶχε ἀφομοιωθεί ἀπό τόν Μακαριστό Ἐπίσκοπο Ρεντίνης κυρό Σεραφείμ. Εἶχε γίνει ἕνα με το Χριστό, ἔπασχε δια τοῦ πάθους του και ἐκεῖνος σκεπτόταν πῶς πρέπει νά μέ βοηθήσει. Δέν θά τό λησμονήσω ποτέ τό παραπάνω γεγονός.

Ἀγάπη ἀνυπόκριτη, μεγαλείο ψυχῆς, φιλοξενία, ἀρχοντιά πού σπανίζει στις ἡμέρες μας, εἰλικρίνεια και εὐθύτητα, σεμνότητα καί ἱεροπρέπεια, ἦταν τά μαθήματα πού δίδασκε μέ τήν ζωή του.
Ἔχοντας κρατήσει στήν καρδιά μάς τό παράδειγμά του καί τάς ἐκκλησιαστικάς ὑποθήκας του, δεν λησμονοῦμε ποτέ τάς ἀμετρήτους φανεράς και ἀφανείς εὐεργεσίας του. Τόν ἀναζητοῦμε. Μάς λυπεῖ η ἀπουσία του. Ὅμως μας παρηγορεῖ, ὁ ἀποστολικός λόγος «ἵνα μὴ λυπῆσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ.» (Θεσ. Δ’, 13).

Σε παρακαλοῦμε, μὴν μας λησμονείς στό οὐράνιο θυσιαστήριο, ὅπου συλλειτουργεῖς πλέον μέ τούς ἁγίους.

Τέλος εἶναι εὐλογία γιά μία τοπική ἐκ¬κλησία νά ὑπάρχει ἐπίσκοπος ὁ ὀ¬ποῖ¬ος μέ περισσή φροντίδα καί ἀγωνία γιά τήν πνευματική πρόοδο τοῦ ποιμνίου του ποιμαίνει καί καλλιεργεῖ τίς ψυ¬χές. Ἐξίσου σημαντικό καί θεάρεστο εἶναι τό ποίμνιο νά ἐκδηλώνει τά αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης καί ἀγάπης του στόν πνευματικό του πατέ¬ρα.

Γιά τόν ἁπλό λαό ὁ μακαριστός πνευματικός μας ἅγιος Ρεντίνης κυρός Σεραφείμ ἦτο ὁ δικός μας Πατέρας. Ἡ ἥρεμη ἀγάπη του, ἡ σιωπηλή ταπείνωση, ἡ ἀκτημο¬σύ¬νη, ὁ ἥπιος χαρακτήρας του, ἡ σταθερή καί ὀρθόδοξη πίστη του ἑίλκυαν τή χάρη τοῦ Θεοῦ, τόν σεβασμό καί τήν ἀγάπη τῶν πολλῶν διαφορετικῶν ἀνθρώπων με τις συνήθειες του καθενός κατέστη ποιμήν.

Ὁ μακαριστός επίσκοπος Ρεντίνης κυρός Σεραφείμ δέν «ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς». Δέν ἐξεδήμησε «ἐν πολιᾷ γήρως». Κατά τά ἕπτά (7) ἔτη, ὅμως, στην διάρκεια τῶν ὁποίων ποίμανε τήν ἐκλογάδα του, ἔδωσε τό στῖγμα τοῦ ἁγίου ἐπισκόπου, μέ φρόνημα χριστοκεντρικό, φρόνημα ἀγάπης, καταλλαγῆς καί ἑνότητος· «τά δέ ἔργα του ἀκολουθεῖ μετ᾽ αὐτοῦ».

Ὁ ἀείμνηστος Ἐπίσκοπος σφυρηλατήθηκε καθ᾽ ὅλη τή διάρκεια τῆς Ποιμαντορίας του ὡς σίδηρος ἐπί τοῦ ἄκμονος. Μέ ἄκρα ὑπομονή, μέ ἀπαράμιλλη καρτερία, μέ πρωτοφανῆ συγχωρητικότητα, μέ χριστομίμητο ταπείνωση, ἦρε τούς ποικίλους καί βαρυτάτους ὁμολογουμένως σταυρούς, τούς ὁποίους ὁ Ἅγιος Θεός, μέσα στήν παγγνωσία καί παναγαθότητά Του, ἔκρινε σκόπιμο νά τοῦ ἀναθέσει. Ἱλαρός, προσιτός, φιλότεκνος, ἐλεήμων, ἐπιεικής, ἄκακος, ἔθεσε κάτω ἀπό τήν σκέπη τῆς θερμῆς του ἀγάπης καί ἐντός τῆς πατρικῆς του καρδίας τούς πάντες ἀνεξαιρέτως.

Στό τελευταῖο του ἄθλημα, αὐτό τῆς ὀδυνηρᾶς ἀσθενείας, κυριολεκτικῶς διέπρεψε. Ἦρε τόν σκόλοπα τῆς σαρκός μέ ἀνδρεία καί μέ τό ὄμμα τῆς ψυχῆς σταθερά προσηλωμένο πρός τά ἄνω, πρός τήν αἰώνιον καί μένουσαν πόλιν. Λαμπρύνθηκε ὡς χρυσός ἐν χωνευτηρίῳ καί τελειωθείς ἀποθησαυρίσθηκε πλέον στά ταμεῖα τοῦ Οὐρανοῦ.

Ὑπῆρξεν Ἀρχιερεύς λόγιος καί σοφός, Ἱεράρχης φιλομόναχος, ἀπαράμιλλος λειτουργός τοῦ θυσιαστηρίου, πεπνυμένος ρήτωρ, φίλεργος ἐπιστήμων, τηρητής τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως, μεγαλοπρεπής κατά πάντα. Ὁ Θεός τόν εὐλόγησε καί τόν ἐπροίκισε δι᾽ ἐξαιρετικῶν προσόντων, ἐξέχεε δέ ἐπ᾽ αὐτόν πλουσίαν τήν εὐλογίαν Του, διό πάντοτε καί πανταχοῦ ἐπεβλήθη ὡς ἐξαιρετική φυσιογνωμία, ἀνώτερος ὡς ἄνθρωπος, ἀνώτερος ὡς εὐαγγελικός ἀνήρ, ἀνώτερος ὡς Χριστιανός, ἀνώτερος ὡς Ἱεράρχης.

Τά φυσικά του προσόντα, τό ἦθος, ὁ χαρακτήρ του, ἡ ἐκκλησιαστική ἐν γένει διακονία του, τόν κατηξίωσαν εἰς τήν συνείδησιν τοῦ ποιμνίου του, τό ὁποῖο τόν ἠγάπησε σφοδρῶς. Ἀλλ΄ ἤδη ὁ χαρισματικός Ἱεράρχης, «τῇ ἐπαράτῳ νόσῳ καμφθείς», προώρως κατέπαυσε καί μετεκλήθη ὑπό τοῦ Κυρίου εἰς τήν ἐπουράνιον Ἱερουσαλήμ. Ἐβάστασεν εὐαγγελικῶς τόν σταυρόν τῆς ἐπωδύνου ἀσθενείας του.

Ἐδόξασε τόν Θεόν δι᾽ ὅσα ἐδωρήσατο αὐτῶ ἐν τῶ παρόντι βίῳ ἐν αἰσθήμασι πλήρους εὐγνωμοσύνης. Εἶχε βαθεῖαν τήν πεποίθησιν ὅτι ἐξεπληροῦτο δι᾽ αὐτόν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἐπαναλάμβανε συχνάκις τήν φωνήν τοῦ δικαίου καί πολυάθλου Ἰώβ: «Εἰ τά ἀγαθά ἐδεξάμεθα ἐκ χειρός Κυρίου τὰ κακά οὐχ ὑποίσομεν; Ὡς τῶ Κυρίῳ ἔδοξεν οὕτω καί ἐγένετο. Εἴη τό ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον». Προετοίμασεν ἑαυτὸν μέ μοναχικήν συνείδησιν διά τήν ἔξοδόν του. Ἀνεχώρησεν ἀξιοπρεπῶς καί

ὁσιακῶς πρός ἐκεῖνον, ὅν ἐκ πρώτης ἡλικίας ἠγάπησεν, ἵνα καταπαύσῃ ἐν τῷ φωτί τοῦ προσώπου τῆς δόξης Αὐτοῦ.

Ἀπορφανίζεις ἡμᾶς προώρως, ἐνῶ ἠδύνασο νά εὑρίσκεσαι ἐπὶ μακρόν είσέτι μεθ᾽ ἡμῶν. Οὕτως ἠθέλησεν ὁ Θεός! ὅν καὶ εὐχαριστοῦμεν ὅτι ἀνέδειξέ σε ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἱεράρχην τιμίον καί ποιμένα πανάριστον. «Τελειωθείς ἐν ὀλίγω» παρέστησας τετελειωμένην τήν διακονίαν σου. Τό ὄνομά σου θά περιφέρεται μετ᾽ εὐγνωμοσύνης καί εὐχαριστίας ἐν τοῖς χείλεσιν ἡμῶν καί τό μνημόσυνον σου θά παραμένει αἰώνιον. Θά φυλάξωμεν ὡς παρακαταθήκην τὴν μνήμην τῆς ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἀφοσιώσεως σου.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ

Ὁ μακαριστὸς Ἐπίσκοπος Ρεντίνης κυρὸς Σεραφείμ, ὁ κατὰ κόσμον Χρῆστος Καλογερόπουλος, ἐγεννήθη τὴν 2αν Δεκεμβρίου 1945 στὴν Καρδίτσα, ὅπου καὶ διέμεινε μέχρι τὸ πέρας τῶν Γυμνασιακῶν του σπουδῶν.

Πτυχιούχος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τελειόφοιτος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ ἰδίου Πανεπιστημιακοῦ Ἱδρύματος.

Ὑπηρέτησε τὴν στρατιωτικὴ θητεία του ὡς Ἔφεδρος Ἀξιωματικός Πεζικοῦ.

Ἐργάστηκε ὡς ἐκπαιδευτικός (Θεολόγος Καθηγητής) σὲ Γυμνάσια καὶ Λύκεια τῆς πόλεως καὶ περιοχῆς τοῦ Νομοῦ Καρδίτσης καὶ τῆς Γερμανίας (Νυρεμβέργη, Αὐγούστα καὶ Μόναχο).

Ἐκάρη μοναχὸς στὴν Ἱερὰ Μονὴ Βαρλαάμ Μετεώρων.

Χειροτονήθηκε Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σταγῶν καὶ Μετεώρων κ. Σεραφεὶμ καὶ ὑπηρέτησε ὡς Ἱεροκήρυξ καὶ Πνευματικὸς τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως.

Διετέλεσε ἐπὶ μιὰ ὀκταετία ὡς Συνοδικὸς Γραμματέας στὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰδικά: α) τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θεῖας Λατρείας – Ποιμαντικοῦ Ἔργου καὶ β) τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως.

Ἔλαβε μέρος σὲ πολλὰ Θεολογικὰ Συνέδρια ὡς προσκεκλημένος Σύνεδρος καὶ ὡς Εἰσηγητής.

Κατὰ τὴ θητεία του στὴ Γερμανία ὁμιλοῦσε στὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τοῦ Μονάχου, κάθε Σάββατο, ἀναλύοντας τὸ κήρυγμα τῆς Κυριακῆς.

Ἐπὶ μιὰ τετραετία ἐπιμελήθηκε στὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐβδομαδιαία ἐκπομπή «Προσεγγίζοντας τὴν ὀρθόδοξη πνευματικότητα».

Διετέλεσε ὡς ὑπεύθυνος Γραμματέας τῶν διοργανωμένων, κάθε χρόνο, ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Θεολογικῶν Συμποσίων καὶ ἐπιμελητὴς τῶν τόμων τῶν Πρακτικῶν τῶν ἐν λόγω Συμποσίων.

Προσκαλοῦνταν ἀπὸ πολλοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁμιλοῦσε πάνω σὲ ἐπίκαιρα θεολογικὰ θέματα.

Τὴν 1η Μαΐου 2009 διορίστηκε, μὲ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων.

Τὴν 14η Οκτωβρίου 2009, κατόπιν προτάσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κυροῦ Κυρίλλου, ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Βοηθὸς Ἐπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων, μὲ τὸν τίτλο τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Ρεντίνης.

Χειροτονήθηκε ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, τὴν 24η Ὀκτωβρίου 2009, στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἁγίων Κωνσταντῖνου καὶ Ἑλένης Καρδίτσης.

Ἐκοιμήθη τὴν 16ην Ἀπριλίου 2016 καὶ ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία ἐψάλη τὴν 18ην Ἀπριλίου 2016.

Κάποτε στον ἐπιτάφιο τῆς ἀδελφῆς του Γοργονίας ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος εἶπε καί θά μεταβάλλω ὡς πρός τό ὄνομα : «Σεραφείμ, πατρίς μεν ἡ Ἄνω Ἰερουσαλήμ, ἡ μή βλεπομένη νοούμενη δέ πόλις, ἐν ᾗ πολιτευόμεθα καί πρός ἣν ἐπεινόμεθα».Εκεί ἀνέρχεσαι μετά δικαίων.

Υπήρξες ως λέγει ο Άγιος Γρηγοριος ο Θεολόγος στον επιτάφιο «Εἰς Καισάριον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν «Πατὴρ μὲν ἐκ τῆς ἀγριελαίου καλῶς ἐγκεντρισθεὶς εἰς τὴν καλλιέλαιον, καὶ τοσοῦτον κοινωνήσας τῆς πιότητος, ὥστε καὶ ἄλλους ἐγκεντρίζειν πιστευθῆναι καὶ θεραπείαν ἐγχειρισθῆναι ψυχῶν, ὑψηλὸς ὑψηλῶς τοῦ λαοῦ τοῦδε προκαθεζόμενος, Ἀαρών τις δεύτερος ἢ Μωϋσῆς, Θεῷ πλησιάζειν ἠξιωμένος καὶ θείαν φωνὴν χορηγεῖν τοῖς ἄλλοις ἱσταμένοις πόρρωθεν, πρᾶος, ἀόργητος, γαληνὸς τὸ εἶδος, θερμὸς τὸ πνεῦμα, πολὺς τὸ φαινόμενον, πλουσιώτερος τὸ κρυπτόμενον».

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καί προσελάβου Κύριε».Κύριε, πᾶρε τούς ἀγαπημένους μας

νεκρούς κοντά Σου. Κοντά στό φῶς καί στήν αἰωνιότητά Σου. Ἐμεῖς ὅσο καί νά τούς ἀγαποῦμε δέν μποροῦμε νά τούς συνοδεύσωμε πέρα ἀπ' τό χεῖλος τοῦ τάφου. Πᾶρε τους κοντά Σου, στούς χορούς τῶν ἐκλεκτῶν καί τῶν Ἁγίων Σου. Ἐκεῖ ὅπου «οὔτε πένθος, οὔτε κραυγή, οὔτε πόνος, οὐκ ἔσται ἔτι» (Ἀποκ. κα΄ 5) Φύλαξέ τους ὡς τήν ὥρα πού θἄρθωμε καί 'μεῖς καί θά γίνη ἡ Μεγάλη Ἀντάμωση μαζί των. Μαζί των καί Μαζί Σου.

Ἐκεῖ, Μακαριστέ Ἐπίσκοπε Ρεντίνης θα εἶσαι μέ τούς γονεῖς μου, πού τόσο τούς ἀγάπησες καθῶς καὶ ἐκεῖνοι ὅπου οἱ πρεσβείες καὶ οἱ εὐχές θα εἶναι πιό δυνατές γιά μένα ποῦ εἶμαι ἐπί γῆς.

Ἀπό τή χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Ρεντίνης κ. Σεραφείμ